

El Sistema d'Indicadors Lingüístics (SIL): finalitat i característiques generals

per Joan Solé Camardons

Resum

Aquest article defineix el concepte d'indicador lingüístic i formula les principals característiques del Sistema d'Indicadors Lingüístics (SIL), d'acord amb un grup d'experts. El SIL s'ha promogut des de l'Institut de Sociolingüística Catalana (ISC de la Direcció General de Política Lingüística (DGPL), i dona alguns exemples parcials d'indicadors de les llengües a Catalunya.

Sumari

1. Què és un indicador lingüístic?
2. Precedents i tipus d'indicadors lingüístics a Catalunya
3. Què és el Sistema d'Indicadors Lingüístics?
4. Bases del Sistema d'Indicadors Lingüístics (SIL)
5. Recomanacions de la comissió d'experts del SIL
7. Bibliografia bàsica sobre indicadors lingüístics¹

1. Què és un indicador lingüístic?

El terme "indicador cultural" fou introduït el 1969 per G. Gerbner, investigador de la Universitat de Pensilvània per ajudar a comprendre els efectes dels mitjans de comunicació sobre la cultura. A mitjan dels anys setanta, la UNESCO va començar l'estudi dels indicadors culturals.

Definim *indicador lingüístic*² com una variable seriada o relació entre variables de tipus quantitatiu, la mesura de les quals al llarg del temps proporciona informació rellevant sobre la situació lingüística d'una organització, del seu entorn o de la societat en general, i ajuda a la presa de decisions polítiques i tècniques de planificació lingüística.

Entre les característiques dels indicadors destaquem les següents:

- a) *Claredat en la definició*: s'han d'explicitar els conceptes que s'utilitzen, sense cap risc d'ambigüitat o confusió.
- b) *Coherència amb els objectius marcats*: han de referir-se explícitament a les hipòtesis de treball amb què s'ha plantejat la nostra activitat.
- c) *Pertinència de la variable considerada*: han de mesurar els aspectes més rellevants d'allò que efectivament volem conèixer.
- d) *Viabilitat d'obtenció*: han de poder-se recollir amb els recursos de què efectivament es disposa o bé es disposarà. Cal definir també la periodicitat i el lloc d'obtenció, entre altres aspectes.
- e) *Estabilitat*: han de poder constituir una sèrie temporal de dades. Els indicadors s'han de poder consensuar, però un cop adoptats no poden ser sotmesos a discussió.
- f) *Fiabilitat*: han de ser fiables, en el sentit que qualsevol canvi en l'indicador es correspongui a un canvi en la variable que es mesura.
- g) *Comprensibilitat*: han de ser comprensos per no especialistes, encara que les tècniques d'elaboració puguin ser complexes.

---

¹ Bibliografia consultable al Centre de Documentació en Sociolingüística (CDS) de l'Institut de Sociolingüística Catalana de la Direcció General de Política Lingüística. La bibliografia ha estat seleccionada per Elena Heidepriem.

² Solé Camardons, Joan; Valero, Albert: "La presa de decisions estratègiques i operatives en els processos de planificació lingüística", a *Actes del II Congrés Europeu sobre Planificació Lingüística* [en premsa], Andorra, novembre de 2001.

2. Precedents i tipus d'indicadors lingüístics a Catalunya

Entre els diversos projectes i eines relatives a indicadors lingüístics que s'han desenvolupat a Catalunya destaquem els següents:

Les dades sobre coneixements de català que proporcionen els censos i padrons³ han estat els primers i sovint els indicadors lingüístics més rellevants⁴.

Un segon punt de referència inicial va ser l'Índex de Normalització Lingüística a Catalunya (INLAC),⁵ projecte no desenvolupat que es va presentar al II Congrés Internacional de la Llengua Catalana de 1986.

Entre 1993 i 1997 el projecte Índex d'Ús de Català (INUSCAT)⁶ mesurava per mitjà d'un indicador objectiu i un indicador subjectiu l'estat de la llengua.

A partir de 1995 es desenvolupa i s'estén a tot el territori una eina anomenada Indexplà⁷, amb una doble finalitat: d'una banda, amb l'establiment d'un conjunt de microindicadors de la llengua catalana en una organització; i d'altra, com una eina del programa de gestió lingüística que desenvolupa especialment el Consorci per a la Normalització Lingüística.

També els anomenats *indicadors tipus*⁸ del Pla general de normalització lingüística donaven compte dels resultats clau⁹ d'aquest Pla en diversos sectors.

L'Ofercat és un projecte que mesura la presència o oferta de la llengua catalana en un territori o en una ciutat.

Tots aquests projectes i eines són la base teòrica i pràctica d'una bona part del projecte actual que anomenem Sistema d'Indicadors Lingüístics (SIL).

3. Què és el Sistema Indicadors Lingüístics?

Des de 1998, d'acord amb el marc normatiu¹⁰, la DGPL va iniciar un projecte anomenat Sistema Indicadors Lingüístics (SIL) amb una doble finalitat:

- a) Conèixer i processar les dades sobre coneixements, oferta i usos lingüístics de la població general i de sectors específics de la societat.
- b) Conèixer i processar les dades sobre els resultats obtinguts i l'impacte sociolingüístic de les actuacions de política lingüística.

Aquest projecte pretén sistematitzar una multiplicitat de dades provinents de diverses fonts d'informació i també de mètodes de recollida múltiples: cens lingüístic, enquestes oficials i no oficials, treballs d'observació, Indexplà, Ofercat i altres estudis i treballs seriatos.

---

³ Farràs, J.; Torres, J. i Vila, X. "El coneixement del català: l'Enquesta Oficial de Població". *NOVES SL, tardor 2000*. [Barcelona] (2000).

⁴ Vila, Xavier: "Els censos lingüístics: un indicador de l'evolució del català", a *Catalunya-Quebec. Legislació i polítiques lingüístiques: actes sobre el Col·loqui Internacional sobre Polítiques i Legislacions Lingüístiques Comparades*, Barcelona, 4, 5 i 6 d'octubre de 1999.

⁵ Aymà, J. M.: *Allò que no se sol dir de la normalització lingüística*. Barcelona: Empúries, 1992.

⁶ Romani, J. M.; Aragay, J. M.; Sabaté, J.: "INUSCAT. Un indicador de l'ús del català", a *Treballs de Sociolingüística Catalana*, núm. 13, pàg. 15-24.

⁷ Escolà, A. et al.: "Indexplà: Programa de seguiment i avaluació de Plans i acords de gestió lingüística per a Organitzacions", *Llengua i Ús*, núm. 5, primer quadrimestre de 1996.

⁸ Claveguera, M.; Solé Camardons, J.: "Nivells de seguiment i d'avaluació de la planificació: elaboració de la Memòria d'un programa de normalització lingüística", a *Llengua i Ús*, núm. 3, segon quadrimestre de 1995.

⁹ Solé Camardons, J.: "Resultats clau del Pla general de normalització lingüística", a *Llengua i Ús*, núm. 6, segon quadrimestre de 1996.

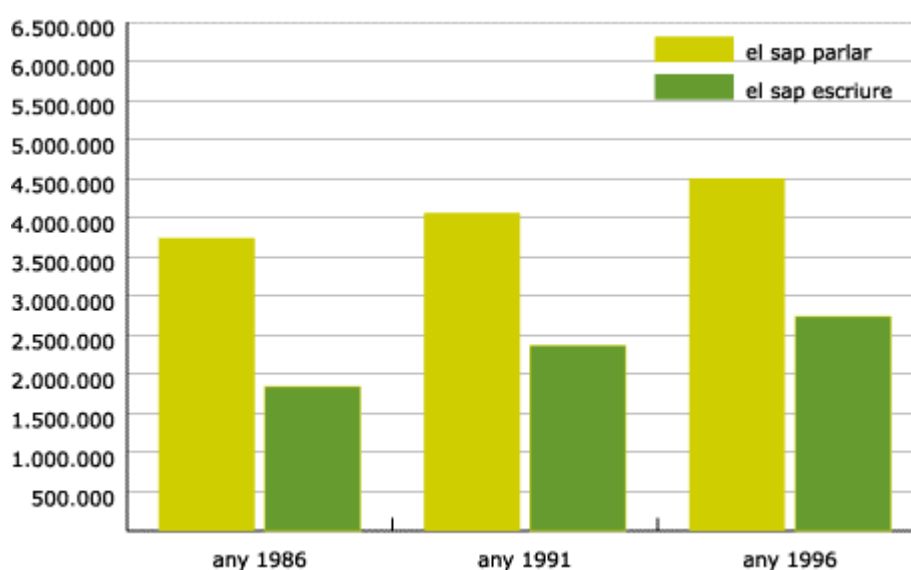
¹⁰ Article 39 de la Llei 1/1998, de 7 de gener de política lingüística.

D'altra banda, cal recordar també que la DGPL elabora des de 1998 l'Informe de Política Lingüística que presenta al Parlament de Catalunya i al Consell Social de la Llengua Catalana. Si bé és cert que una part de les dades de l'Informe són indicadors, el projecte del SIL, com hem vist anteriorment, té una finalitat diferent i complementària de l'Informe.

Durant l'any 2000 i el 2001 es va elaborar una base de dades d'indicadors lingüístics en tres dimensions: situació (coneixements, oferta i usos lingüístics), activitat (polítiques lingüístiques) i impacte (d'aquestes polítiques).

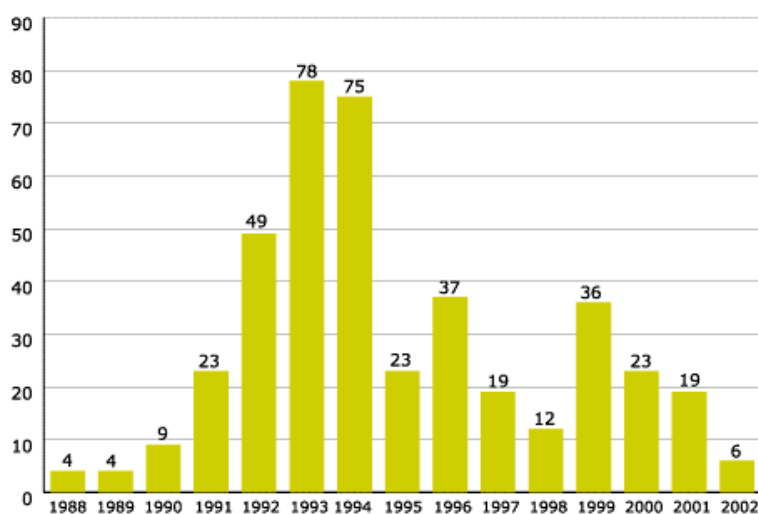
La dimensió de *situació* mesura les condicions en què es troben els destinataris de les actuacions i/o el medi que els envolta (percentatge de la població que sap parlar català, percentatge d'ús en la documentació municipal, en el cartells, en la retolació, etc.). Vegeu un exemple d'indicador de situació al gràfic 1.

Gràfic 1. Evolució de la població que sap escriure en català i de la població que sap parlar en català 1986-1996

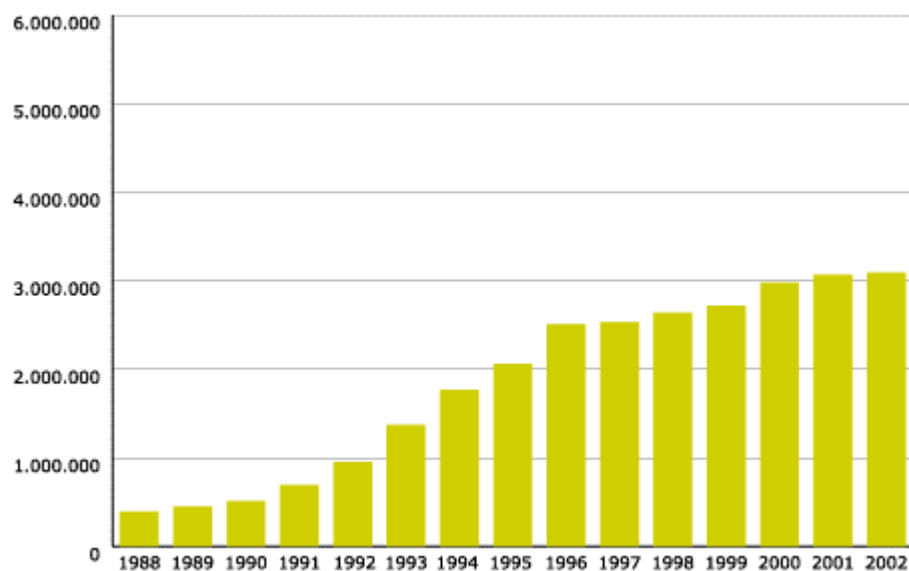
La dimensió d'*activitat* mesura el volum de productes i de serveis oferts (nombre de cursos, d'alumnes, de convenis vigents, nombre de corporacions locals que han aprovat un reglament de català). Vegeu un exemple d'indicador d'activitat al gràfic 2.

Gràfic 2. Reglaments d'ús de català aprovats per les corporacions locals

L'*impacte* mesura els resultats aconseguits amb les actuacions: nombre d'habitants de corporacions locals amb reglaments d'ús del català, percentatge de personal amb el nivell adequat, oficines judicials amb disponibilitat oral en català, nombre d'emissores que emeten més del 50 % en català, etc. El gràfic 3 mostra un exemple d'indicador d'impacte.

Gràfic 3. Població acumulada d'habitants de municipis amb reglament d'ús de català

Aquest projecte consisteix, doncs, en un sistema d'indicadors lingüístics que ha de permetre disposar simultàniament i segons els casos, d'indicadors d'activitat, d'impacte i de situació de coneixements, oferta i ús del català.

Durant el 2002 una comissió d'experts i de responsables de política lingüística ha elaborat l'informe inicial sobre el Sistema d'Indicadors Lingüístics (SIL), centrat principalment, en els indicadors de situació de la llengua i també en els d'impacte. (Vegeu l'annex 1: *Llista provisional d'Indicadors lingüístics*).

La comissió està formada per una vintena d'experts de disciplines tan diverses com: estadística, sociologia, avaluació de polítiques, sociolingüística, psicologia, planificació lingüística, dret, ensenyament i altres activitats professionals. Aquesta comissió fou presidida per Lluís Jou i estava formada per: Josep Maria Aragay, Joaquim Arenas, Joaquim Capellades, Francesc Domínguez, Albert Fabà, Jaume Farràs, Yvonne Griley, Marc Leprêtre, Marta Masats, Josep Missé, Mònica Pereña, Miquel Pueyo, Enric Renau, Elvira Riera, Mercè Romagosa, Joan Maria Romani, Marta Rovira, Mercè Solé, Joan Subirats, Albert Valero, Francesc Vallverdú, Àngels Viladot, Josep Maria Vilalta i Joan Solé Camardons, que actuava com a coordinador.

4. Bases del Sistema d'Indicadors Lingüístics

Aquestes bases són fruit de les observacions orals i escrites de la comissió d'experts en diverses reunions generals i sectorials. Les aportacions s'han reordenat i contextualitzat per a una major comprensió.

4.1 Sistema arbori de sectors i subsectors

S'adopta la denominació de Sistema d'Indicadors Lingüístics (SIL) perquè es considera adequada per a la finalitat que té aquest projecte. S'observa també que la llista esmentada anteriorment encara no té el caràcter complet de sistema. En la versió actual consta de 7 sectors, 35 subsectors i 85 indicadors (vegeu l'annex 2: *Llista de sectors i subsectors*).

El SIL és un conjunt de variables expressades en forma d'indicadors relatives a la situació de la llengua en un context determinat i atenent a uns objectius específics de política lingüística; aquestes variables han de ser sensibles als canvis de l'exterior, han de poder ser presentades mitjançant una expressió quantitativa i ser susceptibles de ser analitzades de manera integrativa.

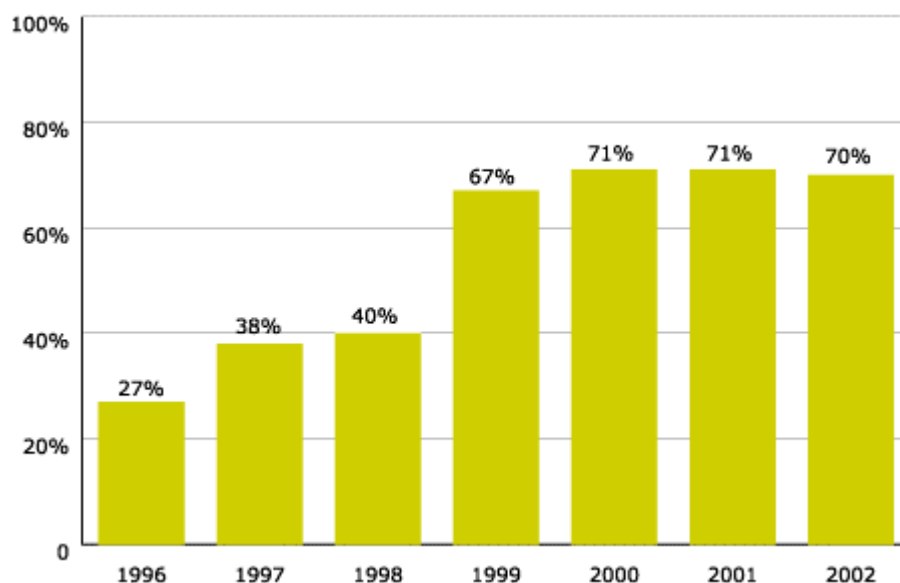
4.2 Fonts d'informació

Quant a les fonts d'informació, el SIL ha de contenir dades seriadades, no puntuals, provinents d'estadístiques oficials o bé d'estudis seriatos. Cal distingir entre dades provinents de registres oficials o no (recomptes i dades d'observació) i preguntes d'interrogació directa. El SIL és una estadística integrada en el Pla estadístic anual de la Generalitat de Catalunya. Es proposa que determinades dades recollides per mitjà de l'Ofecat o de l'Indexplà puguin servir també per al Sistema d'Indicadors Lingüístics.

4.3 Tipus d'indicadors

Quant al tipus d'indicador, pot ser útil distingir entre: coneixements, usos i oferta lingüístics. També caldria distingir entre indicadors "estructurals" (cada cinc anys i poc variables) i indicadors "conjunturals" (anuals i més sensibles). En general, s'observa que molts dels indicadors de la proposta actual són indicadors de presència o oferta lingüística i que caldria complementar amb indicadors d'ús lingüístic. El gràfic 4 mostra un exemple d'indicador "d'oferta".

Gràfic 4. Percentatge d'emissores comercials que emeten més de 50% en català 1996-2002

4.4 Estructura matricial

Quant a l'estructura del SIL hom pot imaginar-la com una matriu en tres dimensions: *tipus d'indicador* (coneixement, ús i oferta), *perdurabilitat* de l'indicador (estructural i conjuntural) i *sector* (els actuals o altres). No és tan important disposar de les dades de totes les cel·les de la matriu, com conèixer-ne els límits i els déficits.

4.5 Llengües analitzades

Si bé el SIL analitza principalment la llengua catalana, també conté informacions i dades sobre les dues llengües oficials a Catalunya. Es veu convenient de poder comparar les dades entre les dues llengües oficials, i amb altres llengües quan sigui necessari.

4.6 Comparació internacional

Els indicadors, en la mesura del possible, han de ser comparables internacionalment. Es proposa d'establir els contactes necessaris per poder comparar els indicadors d'altres llengües o de països plurilingües. Sovint la comparabilitat entre diversos indicadors de diferents àmbits o subàmbits i entre anys diferents és tan important com la dada per ella mateixa.

4.7 Sistema modular

Es recomana de disposar, en una primera versió, d'una bateria bàsica d'indicadors, que podria anar-se ampliant progressivament. S'accepta, en una primera fase, de disposar d'una bona selecció d'indicadors no gaire extensa. Es posa un èmfasi especial en què el Sistema d'Indicadors Lingüístics pugui tenir dos nivells de lectura: un nivell complex amb tots els indicadors i un nivell més/ simple amb uns pocs indicadors. La taula 1 mostra el nombre actual d'indicadors amadats i classificats per sectors.

Taula 1. Nombre d'indicadors per sectors

Sector	Amb dades	Sense dades	Total
1 Població	11	0	11
2 Administració pública	6	7	13
3 Ensenyament	9	4	13
4 Mitjans de comunicació i indústries culturals	14	9	23
5 Economia	5	7	12
6 Institucions sanitàries i socials	0	6	6
7 Difusió exterior	5	2	7
Total	50	35	85

4.8 Indicadors de síntesi

Es recomana que fóra útil disposar d'indicadors de síntesi per a cadascun dels sectors de la llista actual. També seria útil poder prioritzar els indicadors de cada sector o bé fer ponderacions objectives per mitjà d'informacions estadístiques relatives a l'economia o sector productiu. S'interroga també sobre un indicador sintètic global i sobre la dificultat de ponderació i d'agregació. Quant al concepte d'indicador sintètic agregat es posa l'exemple de l'IPC que recull diversos productes. Es subratlla la diferència entre dues maneres d'entendre un indicador sintètic: a) indicador agregat fruit d'una operació matemàtica i b) indicador representatiu que és el resultat d'una selecció estratègica i que recull altres indicadors. Es preveu que ni tots els sectors ni tots els indicadors seran integrables (agregables) en un únic indicador general o sectorial; per exemple: els indicadors del sector "difusió exterior" no es poden agregar a la resta d'indicadors.

4.9 Estudi de nous fenòmens

El SIL ha de poder integrar fenòmens emergents com la immigració o les tecnologies de la informació que per la seva importància poden condicionar la societat catalana.

4.10 Consens metodològic

Es valora positivament la cerca del consens en el Sistema d'Indicadors Lingüístic entre tots els experts socials i professionals de la planificació lingüística.

5. Recomanacions de la comissió d'experts

Més enllà de les característiques del SIL sobre les quals hi ha un consens generalitzat, la comissió d'experts va fer les propostes i recomanacions següents:

5.1 Interès ciutadà

Els indicadors han de posar l'èmfasi en els interessos dels ciutadans, no només en els dels experts. És a dir, els ciutadans han de veure que els indicadors lingüístics són útils. En aquest sentit, se suggereix una anàlisi qualitativa amb un grup focus que ajudi a valorar la proposta d'indicadors elaborada pels experts. S'han de trobar elements de connexió entre els indicadors necessaris per als experts i els percebuts com a necessaris pels ciutadans.

5.2 Anàlisi de la situació lingüística versus l'avaluació de la política lingüística

Cal distingir entre un SIL que avalua la política lingüística i un SIL que informa sobre la situació sociolingüística que mesura els coneixements, l'oferta i els usos lingüístics. Ambdós sistemes són possibles, però tenen objectius i mètodes diferents.

5.3 Sistema públic

També es valora positivament que una institució com la Direcció General de Política Lingüística es proposi promoure un sistema públic d'indicadors lingüístics i que això pot fer augmentar la credibilitat de la institució. Fóra molt desitjable que els poders públics informessin periòdicament sobre l'avaluació de les polítiques del seu àmbit competencial.

5.4 Unificació de protocols

Es proposa d'unificar protocols d'enquestes sobre ús i identitats lingüístics. Ex. "llegir o no les respostes". També es proposa d'utilitzar un mateix protocol lingüístic en les enquestes (sociolingüístiques o no) que promouen la Generalitat i altres administracions, la qual cosa permetria disposar de dades sociolingüístiques amb un cost molt baix. Aquesta unificació afectaria tant els estudis sociolingüístics promoguts per la Generalitat com altres treballs que continguin alguna pregunta lingüística. A continuació mostrem un exemple amb quatre estudis que han formulat una pregunta sobre identitat lingüística de manera diferent, la qual cosa implica que les dades no siguin estrictament comparables. Vegeu les taules 2 i 3.

Taula 2. Formulacions sobre identitat i ús lingüístics

Any	Font	Formulació de la pregunta
1993	CIS	<i>Quina és la seva llengua principal?</i>
1997 i 1999	DYM	<i>Quina és la seva llengua habitual?</i>
2000	Fabà et al.	<i>Quina considera que és la seva llengua?</i>
2002	IN3-UOC	<i>Quina és la seva llengua?</i>

Taula 3. Quina és la seva llengua (principal / habitual)?

	1993	1997	1999	2000	2002
<i>Català</i>	50	49,1	49,6	51,4	40,1
<i>Castellà</i>	49	50,2	49,9	37,3	43,2
<i>Ambdues</i>	1			8,1	14,2
<i>Altres</i>		0,7	0,5	3	2,2

5.5 Estudis dels usos lingüístics interpersonals

S'observa la necessitat de disposar de dades sobre usos interpersonals. Quant a l'ús lingüístic caldria distingir entre diversos usos: "escolltar, parlar, llegir i escriure", igual com ja es distingeix en les dades sobre coneixements lingüístics (entendre, saber parlar, saber llegir i saber escriure).

5.6 Utilitat social dels indicadors

Quant a la utilitat dels indicadors es recorda que, dins dels processos d'intervenció social, hi ha tres tipus d'elements que configuren una piràmide estructural: percepcions socials, arguments i evidències. En aquesta piràmide els indicadors es troben a l'alçada de les evidències. Un bons indicadors poden ajudar a tenir un bon discurs argumentatiu i a la llarga a modificar les percepcions socials.

5.7 Sobre els indicadors de síntesi

S'assenyala que en diferents institucions sobre polítiques socials s'utilitzen indicadors de síntesi que són com una mena d'iceberg que sintetitzen molts altres indicadors o aspectes i que són de comprensió i lectura fàcils. El sistema d'indicadors constaria de la part visible dels indicadors públics sobre "situació de la llengua" i de la part no visible amb altres indicadors sobre avaluació i gestió de polítiques. Exemple: "Quan el salmó salvatge torna a viure al riu" és un indicador sintètic de sostenibilitat mediambiental que comporta altres indicadors ecològics.

5.8 Dades de percepció subjectiva

Es considera que fóra també útil disposar de dades de percepció subjectiva sobre la situació de la llengua que poden tenir els ciutadans i que complementen les dades objectives.

5.9 Efecte túnel d'un indicador

També es ressalten determinats efectes perversos o efecte túnel dels indicadors, entesos com determinades accions negatives que són producte de la focalització quasi exclusiva d'un sol indicador. No obstant això, és preferible que els indicadors tinguin efectes que no pas que passin desapercebuts.

5.10 Recerca acadèmica

Es proposa poder disposar per al món acadèmic i d'altres especialistes d'una relació de les fonts d'informació d'indicadors lingüístics. També es demana conèixer els dèficits en recerca sociolingüística per poder orientar treballs universitaris.

6. A mode de conclusions

En aquest article hem presentat una proposta de definició d'indicador lingüístic i hem desenvolupat les bases generals del Sistema d'Indicadors Lingüístics promogut per la Generalitat de Catalunya.

Confiam que aquest projecte pugui ser útil a tots els professionals relacionats amb la llengua, a les institucions responsables de la política i planificació lingüístiques i a la societat en general.

En tractar-se d'un projecte participatiu, flexible i sistemàtic de ben segur que admetrà els canvis i les millores polítiques i tècniques necessaris que els professionals, les institucions i els ciutadans ens puguin fer arribar.

7. Bibliografia bàsica sobre indicadors socials i lingüístics¹¹

Llibres

Aspectes generals i teòrics

CASAS, F.; PORTA, J.: *Els indicadors psicosocials*. Barcelona: Escola Universitària de Treball Social; La Llar del Llibre, 1990.

---

¹¹ Bibliografia elaborada per Elena Heidepriem, consultable al Centre de Documentació en Sociolingüística (CDS) <http://www.gencat.cat/llengua/noves> de la Direcció General de Política Lingüística.

CASAS, F.: *Técnicas de investigación social : los indicadores sociales y psicosociales : teoría y práctica*. Barcelona: Promociones y Publicaciones Universitarias, 1989.

DEL CAMPO, S. (dir.): *Los Indicadores sociales a debate*. Madrid: Euramérica, 1972.

RUSSET, B. M. [et al.]: *Análisis comparado de indicadores sociales y políticos*. Madrid: Euramérica, 1968.

Indicadors socials

Ajuntament de Barcelona; Mancomunitat de Municipis. Àrea Metropolitana de Barcelona; Federació de Municipis de Catalunya: *Indicadors estadístics municipals*. Barcelona: Institut d'Estudis Metropolitans de Barcelona, 1998.

INSTITUTO LAWRENCE R. KLEIN: *Anuario social de España: 2000*. Barcelona: Fundación "La Caixa", 2000

Indicadors lingüístics i d'ús sociolingüístic

Catalunya

ARAGAY, J. M.; SABATÉ, J.; MUR, R.: *Indicadors d'ús del català: administració [pública] local*. Barcelona: Universitat de Barcelona. Fundació Bosch i Gimpera: [mecanoscrit inèdit], 1997.

ARAGAY, J. M.; SABATÉ, J.; MUR, R.: *Indicadors d'ús del català: ensenyament*. Barcelona: Universitat de Barcelona. Fundació Bosch i Gimpera: [mecanoscrit inèdit], 1997.

ARAGAY, J. M.; SABATÉ, J.; MUR, R.: *Indicadors d'ús del català: mitjans de comunicació i indústries de la cultura*. Barcelona: Universitat de Barcelona. Fundació Bosch i Gimpera [mecanoscrit inèdit], 1997.

CENTRE DE NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA L'HEURA: *Ofercat. Indicadors sobre l'oferta de català a Santa Coloma de Gramanet: 1998-1999*. Santa Coloma de Gramanet, 1999.

CIURANA, A. M.: *La desviació del codi ortològic com a indicadora de canvi lingüístic*: TV3: anàlisi d'onze fenòmens fonètics. Valls: [Mecanoscrit inèdit] [2001?].

CONSORCI PER A LA NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA: *Ofercat: indicadors sobre l'oferta territorial de català : manual per a la preparació i el desenvolupament de les observacions*. [Barcelona]: [mecanoscrit inèdit], 2003.

Quebec

Commissions de la Fonction Publique du Canada: *Indicateurs de la participation francophone [version provisoire] = Indicators of francophone participation*. Quebec: Comissió de la Funció Pública, 1978.

Commission de Protection de la Langue Française, Conseil de la Langue Française: *Indicateurs de la situation linguistique au Québec*. Quebec: Govern del Quebec, 1991.

Commission de Toponymie, Conseil de la Langue Française, Office de la Langue Française, Secrétariat à la Politique Linguistique: *Indicateurs de la langue du travail au Québec: édition 1994*. Quebec: Govern del Quebec. Consell de la Llengua Francesa, 1995.

Revistes

Barcelona Societat: *Revista d'Informació i Estudis Socials*. Barcelona: Ajuntament de Barcelona, Gerència de l'Àmbit de Benestar Social, 1993.

Articles de revista

BASTARDAS, A.: "Indicacions i suggeriments per a l'elaboració de plans generals i específics d'extensió de l'ús del català", a *Revista de Llengua i Dret*, núm. 7 (juny 1986), p. 179-184. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Escola d'Administració Pública de Catalunya, 1986.

FABÀ, A. [et al.]: "Ofercat : indicadors sobre l'oferta de català a Santa Coloma de Gramanet", a *Revista de Llengua i Dret*, núm. 33 (setembre 2002), p. 143-169. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Escola d'Administració Pública de Catalunya, 2003.

FABÀ, A. [et al.]: "Ofercat : indicadors sobre l'oferta de català a Santa Coloma de Gramanet", a *Llengua i Ús: revista tècnica de normalització lingüística*, núm. 18 (1r quadrimestre 2000), p. 53-58. Barcelona: Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Direcció General de Política Lingüística, 2001.

JAIME, L. [et al.]: "Objectius i indicadors de resultat : exemples de formulació", a *Llengua i Ús: revista tècnica de normalització lingüística*, núm. 2 (1r quadrimestre 1995), p. 15-20. Barcelona: Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Direcció General de Política Lingüística, 1995.

"Metodologies de l'indicador del consum privat català i del model de previsió de l'índex de preus de consum a Espanya", a "Perspectiva Econòmica de Catalunya. Butlletí d'Estadística i Conjuntura", núm. XXXIV, (abril 1996), p. 45-53. Barcelona: Cambra Oficial de Comerç, Indústria i Navegació de Barcelona, 1996.

MUR, R.: "Indicadors d'ús del català en la documentació local 1998", a *Llengua i Ús: revista tècnica de normalització lingüística*, núm. 16 (3r quadrimestre 1999), p. 37-45. Barcelona: Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Direcció General de Política Lingüística, 1999.

PUJOL, M.: "La Llengua catalana al Principat d'Andorra: situació actual i evolució 1995-1999", a *Llengua i Ús: revista tècnica de normalització lingüística*, núm. 22 (3r quadrimestre 2001), p. 66-70. Barcelona: Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Direcció General de Política Lingüística, 2001.

ROMANÍ, J. M. [et al.]: "Inuscat: un indicador de l'ús del català", a *Treballs de Sociolingüística Catalana*, núm. 13 (1997), p. 15-23.

ROMANÍ, J. M.: "L'INUSCAT, un indicador sobre l'ús de la llengua", a *Llengua i Ús: revista tècnica de normalització lingüística*, núm. 5 (1r quadrimestre 1996), p. 60-63. Barcelona: Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Direcció General de Política Lingüística, 1996.

SUÍLS, J. [et al.]: "Una Enquesta de coneixement i ús de les llengües a la Vall d'Aran : la situació l'any 2000 i el 1984", a *Llengua i Ús: revista tècnica de normalització lingüística*, núm. 22 (3r quadrimestre 2001), p. 61-65. Barcelona: Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Direcció General de Política Lingüística, 2001.

Joan Solé Camardons

Institut de Sociolingüística Catalana
Direcció General de Política Lingüística
A/e: joansole@gencat.cat

Annex 1. Llista provisional d'Indicadors Lingüístics Recull les aportacions de la comissió d'experts del SIL (18-6-03)

Criteris d'inclusió dels indicadors

Aquesta relació d'indicadors conté les dades sociolingüístiques més rellevants provinents d'estadístiques oficials, registres o bé d'estudis que s'han realitzat més d'una vegada. En total, hi ha 7 sectors, 35 subsectors i 85 indicadors (50 amb dades actuals i 35 sense dades).

S'han marcat els 22 subsectors més puntuats per la comissió d'experts, els quals podrien constituir els subsectors bàsics o prioritaris.

També s'han marcat els indicadors dels quals no es disposa actualment de dades seriades, i que caldria iniciar-ne la recollida, cosa que implicaria fer una previsió o bé una canalització de nous recursos econòmics i humans, ara no quantificada.

Nombre d'indicadors per sectors

Sector	Amb dades	Sense dades	Total
Sector 1	11	0	11
Sector 2	6	7	13
Sector 3	9	4	13
Sector 4	14	9	23
Sector 5	5	7	12
Sector 6	0	6	6
Sector 7	5	2	7
Total	50	35	85

1. Població general

1.1 La llengua catalana i les altres llengües d'Europa

- Indicador: Població dels territoris on és oficial el català i població dels estats amb llengua oficial de la Unió Europea (IDESCAT, INE i Eurostat)
- Indicador: Població dels territoris on és oficial el català i població dels estats candidats a la UE (IDESCAT, INE i Eurostat)
- Indicador: Població que sap parlar les llengües minoritàries de la UE (Font: EBLUL i Euromosaic)

1.2. Coneixements lingüístics de la població

- Indicador: Percentatge de població que entén, sap llegir, parlar i escriure en català (IDESCAT, Cens lingüístic)

1.3. Identitats i usos lingüístics de la població

- a. Indicador: Percentatge de població que declara "Quina considera que és la seva llengua?" (CIS-1993, DYM-Dept de Cultura 1997-99, Fabà *et al.* 2000).¹⁵
- b. Indicador: Percentatge de població que usa majoritàriament cada llengua en diverses situacions (quan van a comprar, amb un desconegut, a la feina, amb els amics i quan escriuen una nota. (Font: CIS 1978, 1993 i 1998 i Fabà *et al.* 2000)
- c. Indicador d'ús de català: Percentatge mitjà d'ús de català de la població adulta major de 15 anys (DYM-Dept de Cultura 1997)

1.4. Llengua de la població a l'Àrea Metropolitana de Barcelona

- a. Indicador: Percentatge de població que declara "Quina és la seva llengua?" (Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans, 1985-2000)
- b. Indicador: Llengua "combinada" de tots els membres de llar. (Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans, 1995-2000)

1.5. Coneixement i ús de l'aranès

- a. Indicador: Percentatge de població que entén, sap llegir, parlar i escriure aranès (IDESCAT, Cens lingüístic 1986-2001)
- b. Indicador: Percentatge de població que usa l'aranès (IDESCAT, Cens lingüístic 2001)

2. Administració Pública

2.1 Administració de la Generalitat

- a. Indicador: Mitjana ponderada de l'índex de NL dels departaments de la Generalitat i dels organismes que en depenen¹⁶ mesurat per mitjà de l'Indexplà (Previsió: Enquesta ULIP, 2003).
- b. Indicador: Percentatge d'usuaris en cada llengua d'accés al portal de l'Administració Oberta de Catalunya (Previsió: dades AOC).

2.2 Administració local

- a. Indicador: Nombre de corporacions locals i de població que viu en municipis que han adoptat un reglament d'ús de català (DGPL, *Informe sobre política lingüística 2001*, pàg. 31)
- b. Indicador: Mitjana ponderada de l'índex de NL d'una mostra d'ajuntaments¹⁷ mesurat per mitjà de l'Indexplà. (Previsió: Enquesta ULIP, 2003).

2.3 Administració de justícia

- a) Indicador: Nombre i percentatge d'oficines judicials amb disponibilitat lingüística real¹⁸ (Dept. de Justícia, *Informe sobre política lingüística 2001*, pàg. 40)
- b) Indicador: Mitjana d'ús de català (retolació identificativa i informativa, comunicacions escrites i llengua d'identificació i d'adequació orals) a les dependències d'administració de justícia mesurat per mitjà de l'Ofercat¹⁹.
- c) Indicador: Nombre i percentatge en cada llengua de sentències del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

---

¹⁵ Caldrà consensuar una metodologia amb l'Enquesta de la Regió Metropolitana i l'IDESCAT per a tot Catalunya.

¹⁶ Previsió: Enquesta sobre Usos Lingüístics a Institucions Públiques (ULIP), 2003.

¹⁷ Previsió d'una mostra d'ajuntaments. (Exemple: ciutats de més de 25.000 habitants).

¹⁸ La disponibilitat lingüística real pressuposa que en cada oficina judicial treballa almenys un funcionari que respon oralment o per escrit en català de manera habitual Dades de 1998-2002. El 2002 el Dept. de Justícia ha dut a terme un pla pilot, amb un metodologia de recollida de dades nova.

¹⁹ Aquest indicador i d'altres amb dades provinents de l'Ofercat cal considerar-les com una proposta de treball. Les dades no seran significatives fins que s'hagi fet un cicle complet d'observacions (15 poblacions mínim i 25 poblacions de forma òptima).

2.4 Registres i documents públics

- a) Indicador: Nombre i percentatge de documents notarials en cada llengua (Col·legi Notarial, *Informe sobre política lingüística 2001*, pàg. 44)
- b) Indicador: Nombre i percentatge d'estatuts d'associacions, fundacions i cooperatives en cada llengua (Dept. de Justícia, *Informe sobre política lingüística 2001*, pàg. 46)
- c) Indicador: Nombre i percentatge de documents sobre societats mercantils²⁰ en cada llengua (Dept. de Justícia, *Informe sobre política lingüística 2001*, pàg. 45)

2.5 Col·legis professionals, cambres, confraries i acadèmies oficials

- a) Indicador: Percentatge d'ús de català en els informes visats pels col·legis professionals (arquitectes, aparelladors i enginyers).
- b) Indicador: Mitjana ponderada de l'índex de NL d'una selecció dels principals col·legis professionals²¹ mesurat per mitjà de l'Índexplà. (Previsió: Enquesta ULIP, 2003).

2.6 Administració de l'Estat

- a) Indicador: Mitjana ponderada de l'índex de NL de les dependències de l'administració de l'Estat (Agència Tributària, Seguretat Social i Policia) a les ciutats de més de 100.000 habitants de Catalunya²² (Previsió: Enquesta ULIP, 2003).

3. Ensenyament

3.1 Ensenyament infantil i primari

- a. Indicador: Percentatge d'alumnat que assoleix competències de llengua catalana i espanyola als centres d'ensenyament primari (Departament d'Ensenyament, 2001)
- b. Indicador: Percentatge de llengua d'ús dels alumnes amb els mestres a la docència i en la vida dels centres (Estudi pilot del SEDEC)
- c. Indicador: Nombre i percentatge de docents amb habilitació o acreditació lingüística. (*Informe sobre política lingüística 2001*, pàg. 59)

3.2. Ensenyament secundari

- a. a. Indicador: Mitjana de nota de proves estatals de competència de llengua catalana i de llengua espanyola als centres d'ensenyament secundari. (Instituto Nacional de Calidad i Educación, 1999-2000)
- b. Indicador: Percentatge de la llengua d'ús dels alumnes amb els mestres a la docència i en la vida dels centres
- c. Indicador: Nombre i percentatge de docents amb habilitació o acreditació lingüística. (*Informe sobre política lingüística 2001*, pàg. 59)

3.3 Ensenyament superior

- a. Indicador: Nombre i percentatge d'alumnes que ha respost en cada llengua a les proves d'accés a la universitat (DURSI, *Informe sobre política lingüística 2001*, pàg. 63).
- b. Indicador: Nombre i percentatge de treballs i de tesis doctorals presentats en cada llengua.
- c. Indicador: Percentatge de grups classe (o hores lectives) en cada llengua en les matèries troncales (o de primer cicle) a les universitats.

---

²⁰ Caldria estendre la recollida de dades a tots els registres mercantils de Catalunya. A l'*Informe de Política Lingüística 2001* s'han recollit dades del registre mercantil de BCN

²¹ Cal seleccionar un mostra estratègia o per quotes amb els col·legis professionals (137) on es passaria l'Índexplà: (Mostra: 46 enquestes, un de cada tres col·legis ?).

²² Ciutats de més de 100.000 habitants: Barcelona, L'Hospitalet, Badalona, Terrassa, Sabadell, Mataró, Tarragona, Lleida i Santa Coloma de Gramenet + Girona.

3.4 Ensenyament a adults

- a. Indicador: Percentatge de centres de formació d'adults que fan l'ensenyament en cada llengua (Dept. de Benestar Social, Informe sobre política lingüística 2001, pàg. 65)
- b. Indicador: Nombre d'alumnes inscrits als cursos de català del CPNL, Escola Oficial d'Idiomes i centres de formació per a adults²³ (CPNL, Informe sobre política lingüística 2001, pàg. 71; EOI i altres)
- c. Indicador: Nombre de certificats de coneixements de llengua catalana de la JPC i de la DGPL, EAPC, CPNL, EOI, IRL, i altres titulacions equivalents (Informe sobre política lingüística 2001, pàg. 73)

3.5. Ensenyament no reglat

- a. Indicador: percentatge d'hores lectives impartides en cada llengua per mitjà d'una mostra de centres d'ensenyament vinculats a l'Institut Català de Noves Professions (INCANOP).

4. Mitjans de comunicació i indústries culturals

4.1. Mitjans de comunicació

4.1.1 Televisió

- a. Indicador principal: Nombre d'hores d'emissió en cada llengua de les cadenes terrestres generals comparades amb el total d'hores d'emissió, ponderat pel nombre d'espectadors. *Informe sobre política lingüística 2001*, pàg. 75) (indicador d'oferta)
- b. Indicador secundari: Quota d'audiència de les cadenes de televisió de la CCRTV sobre el total de cadenes generalistes (Dept. de Cultura, *Indicadors Culturals*). *Informe sobre política lingüística 2001*, pàg. 76) (indicador d'ús)
- c. Indicador secundari: Nombre d'hores d'emissió en català d'una mostra estratègica de televisions locals, comparades amb el total d'hores d'emissió (indicador d'oferta).

4.1.2 Ràdio

- a. Indicador principal: Audiència acumulada (en milers i en percentatge) en cada llengua de les principals emissores de ràdio (Dept. de Cultura, *Indicadors Culturals*). *Informe sobre política lingüística 2001*, pàg. 80) (indicador d'ús).
- b. Indicador secundari: Nombre i percentatge d'emissores municipals i comercials que emeten més del 50% en català (DG Radiodifusió, *Informe sobre política lingüística 2001*, pàg. 82-83) (indicador d'oferta).
- c. Indicador: Audiència (en milers i en percentatge) en cada llengua de les ràdios locals en les localitats majors de 50.000 habitants²⁴, (indicador d'ús).

4.1.3 Premsa

- a. Indicador principal: Nombre d'exemplars difosos i percentatge en cada llengua de diaris venuts a Catalunya d'informació general, local, esports i economia i gratuïta (OJD i Dept. de Cultura, 1994-2001, *Informe sobre política lingüística 2001*, pàg. 86) (indicador d'oferta).
- b. Indicador secundari: Nombre d'exemplars difosos de premsa setmanal locals i comarcal amb control OJD²⁵. (*Informe sobre política lingüística 2001*, pàg. 88). (indicador d'oferta).
- c. Indicador secundari: Nombre d'accessos mensuals a la premsa electrònica editada a Catalunya amb control OJD (*Informe sobre política lingüística 2001*, pàg. 93) (indicador d'ús).

²³ Caldria garantir que les dades facilitades per les institucions i entitats fossin seriades.

²⁴ Caldria fer una selecció d'emissores locals. Font d'informació ?

²⁵ És convenient distingir entre premsa setmanal o de freqüència superior i suplementos setmanals de premsa diària ?

- d. Indicador secundari: Nombre d'exemplars difosos i percentatge en cada llengua de premsa gratuïta d'abast català (*Informe sobre política lingüística 2001*, pàg. 91-92) (indicador d'oferta).

4.2 Indústries culturals

4.2.1 Producció editorial

- a. Indicador principal: Nombre i percentatge de llibres editats a Catalunya en cada llengua, agregat i per matèries (*Comercio interior del Libro en España, 1992-2000, Informe edición en Cataluña* i *Informe sobre política lingüística 2001*, pàg. 96). Cal veure com queda l'indicador quan se n'exclouen els llibres institucionals i els de text. (indicador d'oferta)
- b. Indicador: Proporció de llibres venuts en cada llengua a Catalunya, agregat i per matèries. (indicador d'ús o de consum)

4.2.2 Cinema, vídeo i DVD

- a. Indicador principal: Nombre d'espectadors de cinema i percentatge en cada llengua (*Estadísticas Culturales 2000* i *Informe sobre política lingüística 2001*, pàg. 103) (indicador d'ús o de consum)
- b. Indicadors secundaris: Nombre i proporció de títols en cada llengua. (indicadors d'oferta)
- c. Indicadors secundaris: Nombre i proporció de sessions de cinema en cada llengua (indicador d'oferta)
- d. Indicador secundaris: Proporció de cintes i DVD llogats en una i altra llengua en una mostra de centres de lloguer (indicador d'ús o de consum)

4.2.3 Discografia

- a. Sense indicador: Nombre de fonogrames editats amb algun o tots els temes en català (*Informe sobre política lingüística 2001*, pàg. 111). Ateses les dificultats de recompte, es considera que en l'actual fase de treball es pot prescindir d'aquest indicador. Se suggereix o bé acotar més el subsector ("música folk i pop") o bé analitzar alguns aspectes pocs coneguts. Caldria contactar amb la SGAE i Enderrok. (indicador d'oferta)

4.2.4 Teatre i arts escèniques

- a. Indicador principal: Nombre i percentatge d'espectadors a sessions de teatre en cada llengua. (*Informe sobre política lingüística 2001*, pàg. 114) (indicador d'ús o de consum).
- b. Indicador secundari: Nombre i proporció d'espectacles escènics en cada llengua. (*Informe sobre política lingüística 2001*, pàg. 113) (indicador d'oferta).

4.3 Tecnologies de la Informació i la Comunicació²⁶

4.3.1 Internet

- a. Indicador principal: Percentatge en cada llengua de les webs visitades pels usuaris d'Internet segons enquesta (IDESCAT, DURSI, *Enquesta 2001*)
- b. Indicador secundari: Proporció de pàgines web per milió d'habitants en cada llengua a Internet (A partir de l'estudi de Jordi Freginals a *Vilaweb* i *El Punt* 9-06-01)
- c. Indicador: Nombre absolut de llocs web en català i de pàgines web en català.
- d. Indicador: Situació de la llengua catalana a Internet amb relació al nombre de parlants entre les llengües del món.

---

²⁶ Diversos experts han proposat d'afegir un apartat sobre Tecnologies de la Informació i la Comunicació (TIC), que es proposa ubicar-se en el sector de Mitjans de Comunicació i Indústries Culturals

5. Món socioeconòmic

5.1 Empreses de servei públic

- a. Indicador: Mitjana ponderada de l'índex de NL de les seus d'una mostra estratègica d'empreses de servei públic²⁷ mesurat per mitjà de l'Indexplà. (Previsió: Enquesta ULIP, 2003).
- b. Indicador alternatiu: Dades sobre els usos lingüístics a Internet²⁸ d'una mostra estratègica d'empreses de servei públic. (Previsió: millora del Baròmetre WICACC)

5.2 Comerç i empreses de serveis

- a. Indicador: Mitjana ponderada de l'índex d'Ofercat²⁹ d'una mostra de comerços i empreses de serveis de les ciutats de més de 25.000 habitants.
- b. Indicador: Percentatge de rètols principals i de retolació informativa en cada llengua a una mostra de sis ciutats (Aragay 1997, 1999 i 2003)
- c. Indicador: Percentatge de missatges publicitaris en cada llengua i per tipus de suport a Barcelona (Ipsos Eco-Consulting, 1997 i 1999)
- d. Indicador: Mitjana global d'ús lingüístic de cada llengua als supermercats i als hipermercats (Ipsos Eco-Consulting, 1998, 2000)
- e. Indicador: Mitjana global d'ús lingüístic de cada llengua als hotels de 3, 4 i 5 estrelles (Consultur, 2003)

5.3. Altres empreses privades

- a. Indicador: Mitjana global d'ús en cada llengua a una mostra d'empreses privades³⁰.
- b. Indicador alternatiu: Dades d'usos lingüístics a Internet a una mostra estratègica d'empreses privades³¹. (Previsió: millora Baròmetre WICACC)
- c. Indicador: Nombre i percentatge d'empreses que etiqueten en català per sectors de producció (Catàleg ADEC³²)

5.4. Organitzacions sindicals i empresarials

- a. Indicador: Mitjana ponderada de l'índex de NL de les seus sindicals territorials d'una mostra mesurat per mitjà de l'Indexplà. (Previsió: Enquesta ULIP).
- b. Indicador: Mitjana ponderada de l'índex de NL de les seus empresarials d'una mostra mesurat per mitjà de l'Indexplà. (Previsió: Enquesta ULIP).

6. Institucions sanitàries i socials

6.1 Món sanitari i assistencial

- a. Indicador: Mitjana ponderada de l'índex de NL d'una mostra d'hospitals i centres sanitaris³³ mesurat per mitjà de l'Indexplà (Previsió: Enquesta ULIP, 2003).
- b. Indicador: Nombre de personal sanitari amb acreditació o habilitació lingüística.

---

²⁷ Cal establir una mostra estratègica d'empreses de servei públic on passar l'Indexplà. Empreses telefòniques, gas, aigua, electricitat, aeroport, port, Renfe, metro, transports (BCN, L, T, G) i altres

²⁸ Observació de la llengua en els webs d'un mostra estratègica a partir del directori WICACC

²⁹ Cal recordar que les dades provinents de l'Ofercat no seran significatives per al conjunt de Catalunya fins que no s'hagi fet un cicle complet (d'un mínim de 15 ciutats en 5 anys)

³⁰ Es disposa de diverses dades a: *Usos lingüístics a gran empreses 1993* i *Usos lingüístics a grans empreses amb vocació internacional presents a Catalunya l'any 2002*

³¹ Observació de la llengua en els webs d'un mostra estratègica empreses privades a partir del directori WICACC

³² El catàleg ADEC no és estadísticament representatiu. És un catàleg amb una majoria d'empreses familiars i de productes artesanals

³³ Cal establir una mostra de centres sanitaris XHUP i no XHUP on passar l'Indexplà

6.2 Associacionisme i entitats cíviques

- a. Indicador: Mitjana ponderada de l'índex de NL d'una mostra d'associacions i entitats cíviques mesurat per mitjà de l'Indexplà (Previsió: Enquesta ULIP, 2003).
- b. Indicador: Institucions religioses. Mitjana ponderada de l'índex de NL d'una mostra d'institucions religioses mesurada per mitjà de l'Indexplà. (Previsió: Enquesta ULIP).

6.3 Clubs i entitats esportives

- a. Indicador: Mitjana ponderada de l'índex de NL d'una mostra de clubs i entitats esportives mesurat per mitjà de l'Indexplà. (Previsió: Enquesta ULIP).

6.4 Activitats juvenils

- a. Indicador: Nombre i percentatge d'ús de cada llengua en activitats infantils i juvenils (Cal comptar amb l'Observatori de la Joventut).

Annex 2 . Classificació del Sistema d'Indicadors Lingüístics

La classificació actual del Sistema d'Indicadors Lingüístics (SIL) consta de 7 sectors i de 35 subsectors i és hereva d'altres classificacions elaborades anteriorment amb finalitats semblants. El primer sector és de caràcter general, els cinc següents de tipus sectorial i l'últim de projecció exterior.

En relació amb altres sistemes de classificació, aquesta proposta inclou 14 dels 18 apartats³⁴ de *l'Informe sobre política lingüística 2001*. Quant a la classificació del CPNL en cinc sectors d'activitat³⁵ coincideixen amb els sectors 2, 3, 4, 5 i 6 del SIL.

D'altra banda, l'Ofercat, eina de planificació territorial de l'oferta de català, agrupa la informació en cinc sectors: administració pública, ensenyament i sanitat, economia, mitjans de comunicació, i societat i oci. Fóra del subsector "sanitat", que s'ubica dins del sector "ensenyament", els altres sectors coincideixen també amb el SIL i la classificació del CPNL.

D'acord amb els principis de participació, simplificació i eficàcia³⁶ creiem que pot ser de gran utilitat unificar un sistema general de classificació d'indicadors i d'actuacions. Aquesta classificació, almenys hauria d'abraçar el primer nivell de classificació i deixar el segon nivell per a classificacions específiques.

---

³⁴ No s'han inclòs els apartats següents de *l'Informe*: Onomàstica, Cooperació amb altres terres de llengua catalana, Difusió de la terminologia i Col·laboració amb l'IEC

³⁵ Classificació d'activitats del CPNL: Ús oficial i normativa legal; Ensenyament, recerca i joventut; Mitjans de comunicació i indústries culturals; Àmbit socioeconòmic; i Institucions sanitàries i socials.

³⁶ Article 39 de la Llei 1/1998 de política lingüística. "...L'elaboració dels instruments de planificació ha d'ésser concertada amb els diversos agents i col·lectius implicats, i s'han de tenir en compte els principis de participació, simplificació i eficàcia."

Sistema Indicadors Lingüístics (SIL)	Activitats del CPNL	Ofercat
Població general		
Administració	Ús oficial i normativa legal	Administracions
Ensenyament	Educació, recerca i joventut	Ensenyament i sanitat
Mitjans de comunicació i Indústries culturals	Mitjans de comunicació i Indústries culturals	Mitjans de comunicació i Indústries culturals
Món socioeconòmic	Àmbit socioeconòmic	Economia
Institucions sanitàries i socials	Institucions sanitàries i socials	Societat i oci
Difusió exterior		

1. Població general

- 1.1 La llengua catalana i les altres llengües d'Europa
- 1.2 Coneixements lingüístics de la població
- 1.3 Identitat i usos lingüístics de la població
- 1.4 Llengua de la població a l'Àrea Metropolitana de Barcelona
- 1.5 Coneixement i ús de l'aranès

2. Administració

- 2.1 Administració de la Generalitat
- 2.2 Administració local
- 2.3 Administració de justícia
- 2.4 Registre i documents públics
- 2.5 Col·legis professionals, cambres de comerç, confraries i acadèmies oficials
- 2.6 Administració de l'Estat

3. Ensenyament

- 3.1 Ensenyament infantil i primari
- 3.2 Ensenyament secundari
- 3.3 Ensenyament superior
- 3.4 Ensenyament a adults
- 3.5 Ensenyament no reglat

4. Mitjans de comunicació i indústries culturals

- 4.1 *Mitjans de comunicació*
  - 4.1.1 Televisió
  - 4.1.2 Ràdio
  - 4.1.3 Premsa

4.2 Indústries culturals

- 4.2.1 Producció editorial
- 4.2.2 Cinema, vídeo i DVD
- 4.2.3 Discografia
- 4.2.4 Teatre i arts escèniques

4.3 Tecnologies de la Informació i la Comunicació

5. Món socioeconòmic

- 5.1 Administració de la Generalitat
- 5.2 Administració local
- 5.3 Administració de justícia
- 5.4 Registre i documents públics
- 5.5 Col·legis professionals, cambres de comerç, confraries i acadèmies oficials
- 5.6 Administració de l'Estat

6. Institucions sanitàries i socials

- 6.1 Món sanitari i assistencial
- 6.2 Associacionisme i entitats cíviques
- 6.3 Clubs i entitats esportives
- 6.4 Activitats juvenils

7. Difusió exterior de la llengua catalana

- 7.1 Obres catalanes a altres llengües
- 7.2 Ensenyament del català fóra de Catalunya
- 7.3 Projecció de la llengua a l'exterior